

re må gøre brug af vikarer. Hvis man ser på, hvordan det er gået med den vikarkonto, som er et af spørgsmålene, så har Folketingets økonomigruppe jo lavet et beregningspapir, som også ligger i Sundhedsudvalget, der viser, at vikaringerne er steget med næsten 100 pct. under VK-regeringen, fra ca. 1 mia. kr. til næsten 2 mia. kr.

En sådan udvikling er naturligvis ikke hensigtsmæssig.

Det, der er afgørende, er, at det danske hospitalsvæsen er så robust, at borgerne har tillid til, at behandling kan ske på hospitalet, når det er nødvendigt. Den økonomiske favorisering af privathospitaler, der i dag sker, er naturligvis uacceptabel og også fordyrende. Hindringer for, at offentlige hospitaler kan behandle flere patienter, skal fjernes. Det skal ikke være sådan, at der er begrænsninger, og det skal være sådan, at den økonomi, man har til rådighed til at behandle, må være den samme på et privathospital som på et offentligt hospital.

Det er min forventning, at regionerne får rejst dette spørgsmål og sikrer, at aftalerne med privathospitalerne matcher den pris, man betaler på de offentlige hospitaler. Og det er min forventning, at når regionerne gør det, så holder sundhedsministeren fingrene fra en sådan aftale og undlader at gribe ind, som vi så, da der sidste gang skulle laves en aftale. Det er helt afgørende, at man får mulighed for at sikre balance i økonomien mellem disse forskellige hospitaler.

Det er rigtigt, at der er foretaget langt flere behandlinger, og lad mig bare nævne et eksempel, som jo er vældig positivt: Ballonudvidelser er steget fra 1.000 i 1993 til 10.000. Det har ikke så meget at gøre med, hvorvidt det er den ene eller den anden regering, der er ved magten, men fordi man er blevet meget bedre til at foretage disse behandlinger, man har fået meget bedre teknik, og fordi disse patienter kan behandles ambulante. Det viser sig jo også, at de mange ekstra behandlinger – der foretages ca. 100.000 – er behandlinger, der stort set alle er ambulante, og derfor er det mere et spørgsmål om ny teknik, sådan at man hurtigere kan behandle.

Når vi ser, at der er behandlet flere, er det også, fordi der er flere, som er blevet syge. Hvis vi ser på kræftområdet, er der en voldsom stigning i antallet af patienter. Det, der er afgørende, er, at det danske sundhedsvæsen ikke har formået at få ventelisterne ned, specielt ikke når det drejer sig om livstruende sygdomme. Det var jo en fantastisk oplysning, der kom fra Kræftens Be-

kæmpelse, om, at ventetiden for ikkeakutte kræftpatienter var 76 dage, hvorimod ventetiden for kirurgiske patienter i øvrigt, som ikke var akutte, var nede på omkring 58-59 dage, altså længere ventetider for livstruende sygdomme. Det var derfor, Socialdemokraterne med fuld fart hen over foråret forlangte, at kræft skulle behandles akut.

Vi har også set, at ventetiden for hjertepatienter er steget dramatisk. Jeg nævnte tidligere i mit spørgsmål, at der fra 2005 til 2007 er sket en udvikling, som er helt, helt katastrofal. Det, der er udgangspunktet, er, at ventetiden til forundersøgelsen må være 2 uger, ventetiden til behandlingen må også være 2 uger, og den ligger altså oppe på mellem 35 og 40 uger, altså en udvikling der er helt katastrofal, og som der må tages fat på. Jeg vil i hvert fald sige til regeringen, at vi er helt med på at diskutere de her ting, at både på kræft- og på hjerteområdet og på andre livstruende områder vil vi følge op på de indstillinger, vi er kommet med tidligere på året. Når vi har sagt, at noget skal behandles akut, så er det, fordi vi mener det, og så er det selvfølgelig, fordi det er afgørende nødvendigt. Det viser sig, at vi med hensyn til 16 kræftformer har fået en længere ventetid under VK-regeringen, mens vi med hensyn til 6 kræftformer har fået en kortere, altså også en katastrofal udvikling.

Hvis man ser på, hvordan det er gået med de medicinske patienter, så er der ingen tvivl om, at de er blevet tabere i det her spil, som regeringen har sat i gang. Når vi får en melding om, at der på et hospital, f.eks. i Horsens, er 100 pct. overbelægning, når vi besøger Bispebjerg Hospital og ser, hvordan medicinske patienter ligger på gangene, så er det, fordi man har brugt ressourcerne andre steder, og fordi man har nedskåret antallet af senge. Og der må man huske, at det jo først og fremmest er ældre mennesker, det drejer sig om.

Til slut vil jeg godt sige, at jeg fra Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre har et

Forslag til vedtagelse

- »Folketinget opfordrer regeringen til at
 - udarbejde forslag til den såkaldte behandlingsgaranti, så den ikke forvrider prioriteringen af sundhedsopgaverne
 - at sikre, at private sygehuse ikke begunstiges på bekostning af offentlige sygehuse